

תפתח את העיניים

לא מזמן, בתקופת החגים, בזמן שהמים שקטים וצלולים במיוחד בשעות הבוקר הגיעו גלים. סוול קטן ויפה של עונות המעבר שלא פגע בצלילות המים ונתן לים הקטן שלנו צורה ומראה של אוקיאנוס. גם השמים החצי מעוננים הוסיפו לאווירה ולדמיון המתפרע.

הלכנו לגלוש גלים. ילדים מחוגי הגלישה שלי, ילדים אחרים וילדים גדולים שהם כבר לא ילדים, אבל נשארו כאלה.

תפסנו גלים בהנאה רבה. אחד הילדים – אופק גלילי, בן 12 וחצי מעתלית, גולש מבטיח לעתיד ובעל אבחנה חריפה ביחס למתרחש מעל ומתחת למים, תיאר בפני איך הוא מסתכל לכיוון החוף בזמן שאני תופס גל ורואה את סנפירי הגלשן חותכים את המים דרך הגל השקוף.

לאחר מכן חתרנו יחד מול הגלים הנשברים. אופק צלל מול הגל, הרים את הראש וצעק לי: "ראית את הדק-דייב?" (צלילת ברווז שהגולשים עושים תוך כדי שחייה מול הגלים).

ענית לי: "ראיתי, אבל בפעם הבאה תפתח את העיניים".
הגיע עוד גל. צללנו ואופק פתח עיניים.

"וואו!" הגיע הצעקה. "וואו!"

צחקתי בתשובה... הוא ראה את זה.

הוא ראה את המים הצלולים שמתחת לגל, הוא ראה את הכרבולות הלבנות של הגל הנשבר נדחסות למטה ומתערבלות זו בזו, מגיעות למקום בו איבדו כבר כוח והופכות שוב למים שקופים, מעט מעל הקרקעית. הוא הרגיש את הלחץ באוזניים עולה יחד עם עליית המים ומשקלם המופעל על גוף הגולש ואז גם הרגיש איך הוא עולה שוב למעלה לפני המים, חוזר שוב לשליטה בעצמו ובגלשן. רוצה לחזור שוב ושוב לרגע הקסום הזה של איבוד השליטה, של התחושה שהגל הנשבר נותן לך של "מי כאן בעל הבית" וזה לא הגולש...

יש חיים לגלים גם מתחת למים.

אז מומלץ לפתוח את העיניים. מומלץ לתרגל לפני החורף המתקרב. לכל מי שרוצה או עלול למצוא את עצמו מתערבל מתחת גל, מתכבס וגם מתאושש. מומלץ כי זה עוזר להבין וגם יפה במיוחד.

אולי כמו אופק גם אתם תצעקו "וואו".

